

[Edel Saunte.]

dom, har gårdejer Johan Philipsen, Lundtoftebjerg pr. Torsbøl, erklæret sig villig til at indtræde som midlertidigt medlem af det høje ting. Udvalget har ligeledes her gennemset dokumenterne og skal enstemmigt indstille, at gårdejer Johan Philipsen godkendes som midlertidigt medlem af folketinget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Udvalgets indstilling om godkendelse af fuldmægtig Bjørn Krogh som medlem af folketinget

vedtoges enstemmigt med 132 stemmer.

Udvalgets indstilling om godkendelse af gårdejer Johan Philipsen som midlertidigt medlem af folketinget

vedtoges enstemmigt med 132 stemmer.

Den første sag på dagsordenen var:

Anden (sidste) behandling af forslag til folketingsbeslutning om Danmarks ratifikation af konventionen om oprettelse af Den europæiske Frihandelssammenslutning med tilhørende protokol om konventionens anvendelse på fyrstendømmet Liechtenstein, undertegnet i Stockholm den 4. januar 1960.

(Første behandling findes i tidenden sp. 2412, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 2857).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Sagen sattes til forhandling.

Per Hækkerup: Det er ikke mere end ca. en måned siden, at vi i det høje ting ved første behandling af forslaget til ratifikation af konventionen drøftede spørgsmålet om Danmarks stilling til de europæiske markedsplaner, og det er ikke mere end godt et halvt år siden, at vi ligeledes havde en ret omfattende debat, da vi tog principbeslutningen om at søge Danmark optaget i de såkaldte syv. Jeg skal ikke gentage de argumenter, der ved de to lejligheder blev fremført. I det hele taget kan man vel sige, at sjældent er et spørgsmål blevet så grundigt

drøftet som spørgsmålet om vor stilling til markedsplanerne. Gennem flere år har drøftelserne fundet sted ikke blot i folketinget, men på tusinder af møder landet over. Alle synspunkter, alle argumenter for og imod tilslutningen til de seks eller de syv eller de sytten er faktisk blevet gennemtygget fra ende til anden.

Jeg skal kun fremhæve det hovedsynspunkt, som er motiverende for, at mit parti kan anbefale, at vi endeligt godkender Danmarks tilslutning til Den europæiske Frihandelssammenslutning. Vi har oplevet en europæisk udvikling henimod større markedsdannelse, som igen er sprunget ud af den tekniske udvikling, den tekniske udvikling, som i virkeligheden har sprængt rammerne for markedsområder af den størrelse, som vi har inden for de nationale stater i Europa. Det betyder, at en øget international arbejdsdeling er blevet en forudsætning for, at vi kan få en fortsat stigning i produktionen og i levestandarden. Ud fra dette almindelige synspunkt mener vi ikke, at det er muligt for Danmark at holde sig uden for denne udvikling i retning af større markeder i Europa.

Jeg skal heller ikke gentage de argumenter af økonomisk og politisk art, der har været fremført, og som har bevirket, at vi i mit parti har måttet fraråde en dansk tilslutning til de seks og i stedet for foretrække de syv. Netop ud fra den erkendelse, at vi ikke kan holde os udenfor, og ud fra den erkendelse, at vi nærer såvel økonomiske som politiske betænkeligheder ved en tilslutning til de seks, er det helt klart, at vi må sige ja til en tilslutning til de syv.

Jeg tror heller ikke, det tjener noget formål, om vi her forsøger at genoplive en diskussion om hvorfor og hvorledes, forsøger at grave i den periode, der er gået forud for den endelige beslutning. Det vigtigste i øjeblikket er ikke at vende blikket tilbage, men at vende blikket fremad og vurdere, hvorledes vilkårene bliver for Danmark under den nye udvikling, og på hvilken måde den påvirker vor stilling både indadtil og udadtil.

Det har været fremført i diskussioner, at beslutningen måske er den, der har mest vidtrækkende betydning af de beslutninger, som er blevet truffet i det høje ting i årene